

द्वावे हि नरश्रेष्ठ किल्बिषाणाञ्च नाशकौ । तावुभौ यत्र सहितौ तत्र ते संस्थिता नृपाः ।
 दृष्ट्वा तौ च हरिं विष्णुं विष्टरस्वसं परं । पुष्करं पुण्यनिलयं तीर्थं ब्रह्मनिषेवितं ।
 ताभ्यां कुरु नमस्कारं मनसा नृपसत्तम । अहो निःशेषमभवत्तव भूप न संशयः ।
 सैन्यं तत्र च संप्राप्तं दैत्यरक्षःसमाकुलं । अनेकभेरीपणवस्त्ररौडिण्डिमाकुलं ।
 जालसंमिश्रपणवं रक्षोनादसमाकुलं । प्रविश्य सरसस्तोरं पुष्करस्य विश्राम्यते ।
 दर्शयामास देवेशं युद्धाय समुपस्थितं ।

इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसडिम्भकोपाख्याने युद्धार्थं हंसडिम्भक सैन्यानां पुष्करागमने द्वादशा
 धिकत्रिंशतोऽध्यायः ॥ ३१२ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ द्वे सेने सङ्गते राजन्सध्वजे सपरिच्छदे । महापरिघसंकीर्णे गदाशक्तिसमाकुले ।
 भेरीस्त्ररसंपूर्णे डिण्डिमारावसंकुले । प्रगृहीतमहाशस्त्रे शूलासिबरकार्मुके ।
 परस्परहृतोत्साहे चक्राते युद्धमुत्पन्नं । ते शराः कार्मुकोत्सृष्टा निर्भिद्याथ शरीरिणां ।
 शरीराणि महाराज जग्मुर्दूरं सहस्रशः । भटवाज्जविनिर्मुक्ताः खड्गा निर्भिद्य वक्षसि ।
 स्फुटिताश्च तदा राजन् शिरांस्थाहत्य संघयुः । परिघाश्च तदा राज्ञा बाहुभिः परिचोदिताः ।
 तिलशश्चक्रुरतुलं शरीरं नृपरचमं । दैत्यानां कुर्वतां नादमन्योन्यबधकार्क्षिणं ।
 दैत्यरक्षोसि राजेन्द्र राजानश्च समन्ततः । अन्योन्यं परिघैर्जघ्नुश्चापमुक्तैर्महाशरैः ।
 नागा नागैर्महाराज हयाश्चाश्वैः समन्ततः । रथा रथैः समाजघ्नः सादिनः सादिभिस्तथा ।
 पट्टिशसिशरव्रातैः कुन्तसायककर्षणैः । सशक्तिपरिघप्रासपरश्वधसमाकुलैः ।
 भिन्दिपालैर्महारौद्रैर्जघ्नुरन्योन्यमाहवे । राक्षसा दानवा राजन् चक्षियाश्च समन्ततः ।
 शरैश्च भोगिभोगाभैस्त्रिहणमन्ये महाबलाः । राक्षसा दानवाश्चान्ये मत्तमातङ्गविक्रमाः ।
 अन्योन्यं जघ्निरे राजंश्चापमुक्तैः शिलाशितैः । इतश्चेतश्च धावन्तः कुर्वन्तो विस्तरं रवं ।
 हताः केचिन्महाराज पेतुर्बुध्यां महासिभिः । केचिन्मथितमस्तिस्त्रा गदाभिर्वीर्यवत्तमाः ।
 भग्नयोवा महाराज पट्टिशैः परिघैस्तथा । यमराष्ट्रं गताः केचित् केचित् स्वर्गं समाययुः ।
 अमरोभिः समासेदुः पश्यन्तः स्वकलेवरं । केचित् स्वांश्च परांश्चैव हत्वा भ्रान्ता इवाभवन् ।
 एतस्मिन्नन्तरे राजन् शङ्खं भेर्यः सहस्रशः । सखनुः सर्वतः सैन्यं मृदङ्गा बहवस्तथा ।
 मध्यन्दिनगते सूर्ये तापं दधति घोरवत् । ततः पिशाचा विकृताः कराला निर्णतोदराः ।
 राक्षसाश्च महाघोराः पिवन्तः केशशादलं । मुदिता भक्षयामासुः पिवन्तः शोणितं बज्रं ।
 सञ्चितानि शवान्यासन्कबन्धाः खड्गपाणयः । विभज्य देशं बज्रशो युद्धभूमौ शवार्थिनः ।
 अथ श्येना बलाश्चैव कङ्का गटप्रास्तथाऽपरे । तुण्डैः शवानि निष्कृत्य भक्षयन्ति ततस्ततः ।
 सप्ताशीतिसहस्राणि हता नागा नृपोत्तम । त्रिंशत्सहस्रमयुतं निहता हयसत्तमाः ।
 हतं लघं महाराज रथानां रथिभिः सह । त्रिंशत्कोट्यो हतास्तत्र सादिनः सायुधा मृगं ।